

være modtagen har viist sig saa mangelfuld, som Tilfældet har været. Man troer derfor, at Sagen kunde klares noget bedre, naar den overgives til Revisionen til nærmere Behandling. — Under Nr. 7 har den høitærede Kirke- og Underviisningsminister stillet et Forslag om en Forhøielse med 127 Rd. til Reparation ved Sounstrup Seminarium. Udvalget har ikke fundet Noget derimod at erindre, men paa Grund af en Øtring i et Underbilag skal jeg tillade mig at henlede den høitærede Ministers Opmærksomhed paa, om ikke denne Udgift er foranlediget ved en Forsømmelse af en af dem, der have haft med Bygningens Opførelse for nogle Aar siden at gjøre, og da det udtryffeligt nævnes, at den Vedkommende har været tilstede, og det paavises, hvori Forsømmelsen har ligget, kan der spørges, om ikke den vedkommende Mand, eller selve Entreprenuren, egentlig skulde være den, der nærmest havde at tilsvare dette Beløb, saameget mere som Feilen ogsaa tidligere har foranlediget nogle Udgifter, som kunde have været sparede, hvis Arbeidet oprindeligt var udført forsvareligt. Til samme Paragraph har den høitærede Kirke- og Underviisningsminister stillet et Øndringsforslag, som gaaer ud paa at forhøje Conto IV. E. med 500 Rd. til Døvstummeinstituttet og Døvfstummes Underviisning. Forslaget er ledsaget af en Skrivelse til Udvalget, som imidlertid er kommen for seent til at optages i Betænkningen. Udvalget har ikke villet modsætte sig det af den høitærede Minister stillede Forslag. Det er begrundet derved, at den Mand, som skulde modtage dette Beløb, Candidat Keller, har i Gjennemsnit i det nu forløbne Finantsaar haft 25 Elever udover det Antal af 30, for hvilket han fik fastsat Betaling. Det er derfor vistnok ikke ubilligt, om han faaer nogen Erstatning derfor, men det forekommer dog flere Medlemmer af Udvalget, at denne Sag med Keller og hans Institut har skilt for meget op under vore finantsielle Forhandlinger iaar, og at den muligviis kunde have været tagen paa en mere samlet og noget anden Maade. — Under Nr. 14 har et Mindretal i Udvalget stillet et Forslag om at nedsætte det i Anledning af Verdensubstillingen i Paris forlangte Beløb med 3,000 Rd. Forslaget i Lovudkastet

er jo, som man vil see af Anmærkningerne Side 2071 ff., begrundet derved, at der er fremkommet en Underbalance for den vedkommende Committee paa 10,000 Rd., og at denne Underbalance nærmest skyldes Udgifter til Toldvesenet, Udgifter i Anledning af Danmarks Deeltagelse i en almindelig Udstilling af Maaal, Vægt og Mønt og forskellige Udgifter, som mod Udstillingscommitteeens Formodning ere blevne den paalagte. Efter denne Begrundelse har Fleertallet troet, at der var Anledning nok til at tiltræde det gjorte Forlangende af 8,000 Rd., men Mindretallet har fundet det noget betænkeligt, efter den Forhandling, der i sin Tid fandt Sted i Rigsdagen angaaende Statens Bidrag til Udgifterne ved Danmarks Deeltagelse i Verdensubstillingen, nu at gaae hen at forhøje det dengang bevilgede Beløb med en saa bethyellig Sum som den, der her er forlangt af den høitærede Indenrigsminister, saameget mere, som man ikke har Midler til at kunne komme til Kundskab om, hvorvidt denne Underbalance virkelig beroer paa Omstændigheder, som ikke kunde have været fjærne, eller virkelig hidrører fra Udgifter, som ikke kunde have været sparede. Dette er Mindretallets Stilling. Jeg er som Ordfører stillet noget uheldigt i dette Tilfælde. Jeg er tilbøielig til at troe, at dersom jeg havde været Meddeeltager i de Forhandlinger, der i sin Tid bleve førte om Statens oprindelige Tilskud i Anledning af Parisernubstillingen, og hvis i det Hele taget Hensigten med den dengang foretagne Nedsættelse havde staaet mig mere klar end den for Dieblisset staaer mig, saa vilde jeg være tilbøielig til nu at slutte mig til Mindretallet. Nu kan jeg ikke andet end i det Hele at forholde mig neutral med Hensyn til dets Forslag.

Indenrigsministeren: Den ærede Ordfører udtalte om det af mig under Nr. 3 stillede Øndringsforslag, at Udvalget ikke saa sig istand til at tiltræde det, idet det meente, at det angik en Regnskabsag, der maatte henvises til Afgjørelse ved Statsrevisionen. Jeg maa hertil bemærke, at denne Udgift er af det Slags, som jeg ikke vil indlade mig paa at lade afholde, uden at den er bevilget, men naar man